

четвъртинката нота като белегъ на едно музикално време; зарадъ тѣхъ знаменателтъ осминка се налага вече като условностъ за по-бързо изпълнение. Като се е имало предъ видъ, че представата за четвъртинката нота се отождествява съ едно музикално време при умѣреното темпово движение; че народнитѣ ни мелодии съ неправилни тактове сж повечето хороводни пѣсни, които се изпълняватъ твърде бързо; че би било доста умѣстно да се установи известна разлика при отбелѣзването на тактоветѣ, съставени само отъ нормални и удължени времена, — възприело се е представянето на музикалното време въ тактоветѣ съ удължени времена да става чрезъ следващия по-малкъ знаменателъ — шеснайсетинката. Така, тактътъ $\frac{5}{16}$ представлява две и половина (5 полу) времена, като на всѣко нормално време се паднатъ по две шеснайсетинки, отдѣлни или събрани въ една осминка ($\text{♩} = \text{♪}$), а на удълженото време — по три шеснайсетинки, отдѣлни или събрани въ осминка и половина отъ нея или пѣкъ въ осминка и шеснайсетинка ($\text{♩} = \text{♪}$ или ♩).

За такта $\frac{5}{16}$. Състои се отъ две времена — нормално и удължено. Ако тактувате съ кракъ, ще удряте по два пжти за всѣки тактъ, но вториятъ ударъ ще бжде задържанъ повече. За да бжде, обаче, задържането за удълженото време точно колкото е продължителността на $1\frac{1}{2}$ време, на първия ударъ броятъ **едно-две** (**едно** когато сваляте стжпалото а **две** когато го дигате на горе), а на втория ударъ броятъ **едно-две-три** (**едно** и **две** надолу, а **три** на горе). Броятъ съвършено равномерно, въ начало по-бавно, постепенно ускорявайте, като, най-после, замѣстите числата съ сричкитѣ **та** и **ра**. (Това замѣстване се препорѣчва, защото имената на нашитѣ числа съдържатъ по много звукове, произнасянето на които е трудно при бързото изговаряне). Съ тия срички за такта $\frac{5}{16}$ ще четете тъй: **та-ра, та-ра-ра**. Пожелаете ли да направите сжщитѣ, упражнения за събиране на полу-времената, напр. вмѣсто ♩ да получите ♪ , вмѣсто $\text{♩} = \text{♪}$, изговаряйте за първия случай **та-а**, за втория — **та-а-а**, а за ♩ — **та-а-ра**. Съ тѣзи упражнения за изпълняване на полувремената или за събирането имъ въ цѣли (нормални или удължени) времена, може да се постигне безупрѣчно правилно тактуване на всички неправилни тактове. —